

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Lifardo confessore. Cap[itulum]. lxxxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse iunij occurrētibus s. Fo. cxxxi.

fustibus eedi iubentur. Statimq; brachia mī-
nistroꝝ arefacta obstupuerūt: sed orātibus san-
ctis eis des̄ restituta sunt. Quo miraculo multi
gentiliū conuersi fuerūt ad xp̄m. Tunc iubente
tyburtio sancti in carcerem recluduntur: et per
tridū sine cibo dimittūtur. Post tres hō dies
angelus dñi ad eos descendit: quos et cellico pa-
ne refecit: totusq; carcer nimia claritate refu-
sit. Custodes hō velut mortui obdormierunt.
Eunq; xp̄iani qui nuper conuersi fuerant cum
sorore eorum pergētina ad sanctos visitādos
eadem nocte venissent: et custodib; munera de-
tulissent: vt illos ad sanctos intrare permitte-
rēt: carcerē apertū inueniētēs: et custodes dor-
miētēs ad sc̄os ingressi sunt: et baptisimū lau-
crum expecebant: eisq; vt abirent suadebant.
Sācti hō martyres eos baptizandos ad corne-
liū quēdā presbyterum miserunt: et q̄ nullate-
nus abire volebant responderūt: eo q̄ ad mar-
tyrium festinabāt. Sicq; illi ad corneliū acce-
dentes baptizati sunt fere sexaginta viri. Se-
quēti die tyburtius hec audiens: eos eductos
super carbones ardētes nudatis plantis stare
fecit: sed vterq; ipozum illesus permanit. Tūc
statū s̄ous ad ductū mandauit: eosq; illā adora-
re suasi. Et postq̄ illi orationē fuderunt: idos-
lum in puluerem redactum est. Quo miraculo
ducenti paganorum conuersi sunt et clamantes
xp̄m verum deum furore gentiliū vsq; ad mor-
tē cessi: seminiū relicti sunt. Tūc tyburtius ius-
sit pergētinum et laurentinum fratres capita-
lem subire sententiam. Quozum corpora per-
gētina soror illoꝝ cum alijs pluribus xp̄ianis
noctu surrepta longe a ciuitate arretina fere
mille passibus sepeliuit. iij. nonas iunij.

De sancto Liffardo confessoꝝ. Cap. lxxxi.

Liffardus presbyter
et cōfessor sancti leonardi magni
germanus fuit tpe sancti remigij
archiepi remesi. et clodouei regis
francoꝝ: vt dicit infra in legenda
sancti leonardi. viij. idus nouembꝝ. Hic cum
beato leonardo fratre suo relicta curia regalī
sancto remigio archieps̄copo adhefit: et ab eo
dē in sacerdotij dignitate cōsecratus est. Post
hec associatus leonardo aurelianū predicātes
verbum dñi deuenerūt. Et in quodam cenobio
aliquādiu infimul seruientes domino perman-
serunt. Cum autem liffardus super ripam lige-
ris solitariam vitam elegisset: et leonardus per
sancti spiritus admonitiones in aquitania pre-
dicare disponderet: osculantes se abinuicem di-
scesserunt. Sicq; liffardus omni vite sue tpe
in eodem loco breui tugurio locatus ieiunijs et
contemplationi intentus perseverauit. Et. iij.
nonas iunij in pace quiescit. Cuius corpus au-
reliani tumulatum miraculis conuiscat.

De sancto Isaac martyre. Cap. lxxxiij.

Isaac monachus et

martyr apud ciuitatem cordubaz
passus est. Qui cum esset annozus
xxvij. feruente persecutione: gla-
dio pro fide christi necatus cum
palma martyrij a regna celestia conuolauit. iij.
nonas iunij. Hec hieronymus in martyologio
suo. Et inde ado.

De sancto Isaac presbytero. Cap. lxxxiij.

Isaac antiochene ec-

clesie presbyter cōtinētissime vite:
et perspicue sapientie clarus fuit.
Qui aduersus nestorianos et enty-
cianos multa scripsisse dicit. Antiochene quo-
q; vrbis sue excidium elego metro deplorasse
narratur. Claruit autem leonis primi tēpori-
bus. Hec gemnadius de illustribus.

De sancto Isaac confessoꝝ. Cap. lxxxiij.

Isaac abbas et cōfess-

soꝝ de syrie partibus ad spoletanam
ciuitatem deuenit: ingressusq; eccle-
siā a custodibus petiit vt sibi quan-
tum veller licentia concederetur orandi quod
et obtinuit. Et cum diebus tribus et subsequen-
tibus noctibus indefessus orationem conti-
nuasset: et hō vnus ex custodibus cerneret: in-
flatus superbie spiritu: cepit impostozem cla-
mare: qui se triduo ante oculos hominum ora-
re simularet. Et cum virum de alapa percussis-
set: repente spiritus illum malignus inuasit et
ad viri sancti vestigia strauit: et q̄ Isaac inde
ipsum expelleret acclamauit. Cuius tamen vti
peregrini nomen adhuc ignorabatur: moxq; vt
vir dei super eum incubuit: malignus spiritus
qui eū inuaserat abcessit. Quo miraclo cūes
stupefacti virum domini reuerentia habere ce-
perunt ei q; multa p̄ edificando monasterio ob-
tulerūt. Ille autem nihil horum accipiens de-
sertum locum repperit ibiq; sibi humile habi-
taculum cōstruxit: multosq; ibidem discipulos
congregauit. Hic propheticō spiritu claruit: et
miraculis conuiscat. Die quadam in horto mo-
nasterij vngas discipulos hora vespertina ia-
ctare precepit: quod futurum erat spiritu dei
prenoscens. Cum autem nocte ad matutinum
cum fratribus surrexisset: pulmentum opera-
rijs coqui iussit: factozq; summo mane ip̄s ad
hortum deferri mandauit: vbi quot vngas ia-
ctari fecerat tot laborantes inuenit. Ingressi
quisp̄e fures fuerant: sed mutata mente per
spiritum vngas apprehenderant: et vsquoq;
sanctus ad eos peruenit hortū colere non ces-
sauerant. Quos ille clementer salutauit pul-
mento refecit et de malo proposito quo venerāt
redarguit atq; collectis oleribus oneratos re-
misit. Cum quidam scissis panis obtiti et